ସୁଧୀର କୁମାର

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1327/2003)

ଜାନୁଆରୀ 14, 2010

[ହରଜିତ ସିଂହ ବେଦୀ ଏବଂ ଜେ.ଏମ. ପାଞ୍ଚାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳା ସଂହିତା, 1860 :

ଧାରା 304-B-ଯୌତୁକ ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ-ବିବାହର 4 ମାସ ପରେ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ଘରେ 95% ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବାରୁ କନ୍ୟାର ମୃତ୍ୟୁ--ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ନଣନ୍ଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଛି-ସ୍ୱାମୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେଲେ-ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଯେ ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :ମୌଖିକ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନା ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି-ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷରୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ-ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଜନିତ ଫାଇଦା ଦିଆଯାଇଛି-କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା-ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ିବା ପରେ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଘଟଣାର କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱାମୀ ହିଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଯୌତୁକ ଦାବି ପୂରଣ ନ ହେଲେ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ-ସେ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରୁଥିବା ଏବଂ ଧମକ ଦେଉଥିବା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଦାବି ପୂରଣ ନ ହୁଏ, ତେବେ ମୃତକଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ-ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଦୂର କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାର ସମୀକ୍ଷା କଲେ, ପ୍ରାଥମିକ ଭୂମିକା ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି- ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872-ଧାରା 113-B ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1327/2003 ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 55-SB/1990ରେ ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.4.2003ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. ଶରଣ, ବିମଲ ରୟ ଜାଦ, ବିକ୍ରମ ରାଠୋର, ଅନୁରାଗ ଶର୍ମା, ଶର୍ମିଳା ଉପାଧ୍ୟାୟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁଳଦୀପ ସିଂହ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :

ମୃତ କମଲେଶ ରାଣୀ, PW.3-ତେଜ ରାମଙ୍କ ଝିଅ, 28 ଜୁଲାଇ, 1989ରେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧୀର କୁମାରଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିବାହ ଜିଲ୍ଲା ଭଟିଣ୍ଡାର ମୌର ମଣ୍ଡିରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବିବାହ ସମୟରେ, ପରିବାରର ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ଅଳଙ୍କାର ଏବଂ ନଗଦ ଯୌତୁକ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିବାହର ଗୋଟିଏ ମାସ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ଅଙ୍ଗୁରୀ ଲାଲ ଏବଂ କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀ ଏବଂ ଭଉଣୀ ନୀଲମ କୁମାରୀ ଏବଂ ଉର୍ମିଳା ଦେବୀ କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କୁ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୌତୁକ ଆଣିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସୁଧୀର କୁମାର ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସ୍କୁଟର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ନୀଲମ ଏବଂ ଉର୍ମିଳା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁନା ମୁଦି ଦାବି କଲେ । କମଲେଶ ରାଣୀ ମୌର ମଣ୍ଡିରେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏହି ଦାବି ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ତେଜ ରାମ ଦାବି ପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ କମଲେଶ ରାଣୀ ତାଙ୍କ ବୈବାହିକ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ତୁରନ୍ତ ସ୍କୁଟର ଏବଂ ସୁନା ମୁଦି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ପଚରା ଉଚରା କରିଥିଲେ ।ତଥାପି କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କ ଭାଇ ଭୀମ ସୈନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ପରିବାର ଏହି ଦାବି ପୂରଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହିଁ ।ତେବେ, ସେ କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କୁ ଶାଶୁଘରେ ଛାଡିବା ପରେ ମୌର ମଣ୍ଡିକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ 10 ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତେଜ ରାମଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ରାମଜୀ ଦାସ-PW.2, ମୌର ମଣ୍ଡିକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତେଜ ରାମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ସେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍କୁଟର ଏବଂ ସୁନା ମୁଦିର ଦାବି ପୂରଣ କରାଯିବ । ସୁଧୀର କୁମାର ମଧ୍ୟ ମୌର ମଣ୍ଡିକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯାହା ନ ହେଲେ ସେ କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମର ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । 30 ନଭେମ୍ବର, 1989 ରେ, ଭୀମ ସୈନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ବାହାର ଫାଟକ ବନ୍ଦ ଥିବା ଦେଖିଲେ । ଲଗାତାର ଘଣ୍ଟି ବାଜିବାରୁ, ଅଙ୍ଗୁରୀ ଲାଲ ବାହାରକୁ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଭୀମ ସୈନ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ସେ କମଲେଶ ରାଣୀଙ୍କ ମୃତଦେହ ପାଇଖାନାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ । ଭୀମ ସୈନ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କ କାକା PW. 2 ରାମଜୀ ଦାସଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ Exh. PD ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆଧାରରେ ଏକ FIR ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ସନ୍ତୋଖ ସିଂହ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ।ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଙ୍ଗୁରୀ ଲାଲ, କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀ ଏବଂ ନୀଲମ ଏବଂ ଉର୍ମିଳାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ IPC ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏକ ଚାଲାନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାକୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆଣାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ IPC ଧାରା 302/149 ସହିତ ପଠିତ IPC ଧାରା 304 (B) ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଅଭିଯୋଜକ ପକ୍ଷ PW 1 ଡକ୍ଟର ଏସ୍.ଏସ୍. ମଲିକ୍, ଯିଏ ମୃତ ଶରୀରର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ, ତିନି ଜଣ ପ୍ରାଥମିକ ସାକ୍ଷୀ ଅଭିଯୋଜକ ପକ୍ଷ PW.2 ରାମଜୀ ଦାସ, PW.3-ତେଜ ରାମ ଏବଂ PW.4-ସତ୍ ପଲଙ୍କ ଉପରେ, ଯିଏକି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜଣେ କାକା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, , ଏବଂ I.O. ସନ୍ତୋଖ ସିଂହଙ୍କ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବୟାନ ପରେ Cr.P.Cରେ ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।ତଥାପି, ସୁଧୀର କୁମାର ଅତିରିକ୍ତ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କଲେ :

> " ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । ମୋତେ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଜଡିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଛି ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ବାପା ଅଙ୍ଗୁରୀ ଲାଲ ଆମ ମେଡିକାଲ ଷ୍ଟୋରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ମୋ ଭଉଣୀ ନୀଲମ କୁମାରୀ ଏକ ଘରୋଇ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ାଉଥିଲେ ଏବଂ ଉର୍ମିଳା ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ଘରେ ଥିଲେ । ମୁଁ ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗରେ ପୀଡିତ ଥିଲି ଏବଂ ମୋତେ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ଡାକ୍ତର ସୋହନ ଲାଲ ଗ୍ରୋଭର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଔଷଧର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିପାରେ ଅକ୍ଷମ ଥିଲି ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନସିକ ଅବସାଦରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ପରେ ଆମକୁ ଦୋକାନରୁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ମୃତକଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ କେବେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଯୌତୁକ ଦାବି କରିନଥିଲି । "
>
> ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ କିଛି ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀଙ୍କୁ IPCରେ ଧାରା 304-B ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ତଥାପି, ଅଙ୍ଗୁରୀ ଲାଲ, ଉର୍ମିଳା ଏବଂ ନୀଲମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 7 ଏପ୍ରିଲ, 2003 ର ତାଙ୍କ ରାୟରେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ଷେପିତ ହୋଇଛି, କୌଶଲ୍ୟା ଦେବୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆବେଦନ କେବଳ ମୃତକଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସୁଧୀର କୁମାରଙ୍କ ପାଇଁ ସୀମିତ । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ. ଶରଣ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କୁଲଦୀପ ସିଂହଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଆମେ ଜାଣିପାରୁଛୁ ଯେ ମୃତକଙ୍କ କାକା PW.2-ରାମଜୀ ଦାସ, PW.3 ତାଙ୍କ ବାପା ତେଜ ରାମ, PW.4 ମୃତକଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାକା ସତ ପଲଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀର 95% ପୋଡ଼ି ଯାଇଛି ଏବଂ ଘରର ସ୍ନାନାଗାରରେ ମୃତଦେହ ମିଳିଛି । ଏପରି ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହି ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷର ପକ୍ଷକୁ ଦୂର କରିବା ଉଚିତ । ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତିନି ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ହେତୁ ଫାଇଦା ଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ଜଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତକଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ

ବିବାହ 28 ଜୁଲାଇ, 1987ରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିବାହର ମାତ୍ର ଚାରି ମାସ ପରେ ମୃତ୍ୟୁ 30 ନଭେମ୍ବର, 1987ରେ ହୋଇଥିଲା ।

ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଶରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସରକାରୀ ଅଭିଯୋଗର କାହାଣୀକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ହେବାର ହକଦାର ଥିଲେ ।ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆମେ ପାଇଛୁ ଯେ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରମାଣ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧୀର କୁମାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରମାଣ ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଘଟଣାର କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ କମଳେଶ ରାଣୀଙ୍କ ସ୍କୁଟର ଏବଂ ଦୁଇଟି ସୁନା ମୁଦି ପାଇଁ ଦାବି ପୂରଣ ନ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ ଭୀମ ସୈନ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବାପା ତେଜ ରାମ ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଦାବି ପୂରଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହାନ୍ତି । କିଛି ଦିନ ପରେ ରାମଜୀ ଦାସ (PW.2) ମଧ୍ୟ କମଳେଶ ରାଣୀଙ୍କ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ତେଜ ରାମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁଣି ଥରେ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଦାବି ପୂରଣ ନ ହୁଏ ତେବେ କମଳେଶ କୌରଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ରୀ ଶରଣଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶେଷ ପ୍ରମାଣକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ଧାରା 113-B ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଦୂର ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଆମେ ଜାଣିପାରୁଛୁ ଯେ ଏଠାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଭୂମିକା ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇନାହୁଁ ।

ଖାରଜ ହେଲା ।

ଏନ୍.ଜେ. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।